

نیراهیم مه‌زاده

و ا باوه که لیبووردن هه‌میشه بۆ گوناھبارانه. تهنه گوناھباران لیبووردنیان پئ ره‌وا ده‌بینرئ. ئه‌و که‌سانه‌ی گوناھبارن، ده‌شزانن که گوناھبارن، به‌لام توانیوانه له ده‌ستی دادوهری رزگاریان ببئ، هه‌میشه له دلّه‌راوکی‌دا ده‌ژین و هه‌ست به نائارامی ده‌کن، له سات و کاتیکی ته‌مه‌نیان‌دا له‌وانه‌یه‌ی روو له مزگه‌وت ده‌کن و تا کۆتایی ژیانان ده‌یانه‌وی به دینداری سهر بنینه‌وه، به‌لکو له به‌رامبه‌ر گوناھه‌کانی‌دا لیبووردن به ده‌ست بینئ. هه‌موشمان ده‌زانین زۆریک له تاوانباران له یه‌کیک له قۆناغه‌کانی دادوهری‌دا داوای لیخۆش بوون له سه‌رۆکی ده‌وله‌ت ده‌کات، به‌لین ده‌دات که جاریکی تر نه‌چیته‌وه سهر تاوانه‌کانی. هه‌ست کردن به تاوان واته هه‌میشه نائارامی، هه‌میشه رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی دادگا، هه‌میشه گه‌رانه‌وه پێش خالی گوناھ یا تاوان!

ئه‌وه‌ی له‌م رۆژانه‌دا به‌رگویمان ده‌که‌وی، سه‌باره‌ت به‌لیبووردنی گشتی گه‌ریلاو ئاواره‌کانی کورد له باکووری کوردستان، بازنه‌یه‌که له‌و بازنه نه‌چراوانه‌ی میژووی دوورو نزیکی گه‌لی کورد له چیرۆکی شووم و نه‌چراوی داوای لیبووردن.

هه‌موومان لیبووردنه یه‌ک له دوا یه‌که‌کانی سه‌ددامان له‌به‌ر چاون، که گه‌لی کورد به‌تایبه‌تیش که‌سو کاری دیل و شوین بزبووه‌کان هه‌میشه چاوه‌روانی ئه‌و سات و کاته بوون که گه‌راوه‌کانیان لیبووردنی گشتی‌یان بۆ ده‌ربجی و بگه‌رینه‌وه ناو که‌سو و کارو مال و منالی خۆیان. به‌تایبه‌تیش ئه‌و بۆنانه‌ی که تایبه‌ت بوون به‌رژیم، وه‌کو رۆژی له دایک بوونی دیکتاتۆرو، رۆژی سه‌رکه‌وتنیان و هتد.

ئه‌مه‌رۆش هه‌مان چیرۆک له باکووری کوردستان به‌رپوه‌یه. له‌م رۆژانه‌دا چه‌ند رێپێوانیک ئه‌نجام دران بۆ داواکردنی لیبووردنی فراوان تر، تا فه‌زل و که‌رهمی داگیرکه‌ر هه‌مو کون و که‌له‌به‌ری ولاته‌که‌مان بگه‌ریته‌وه. گه‌وره‌و بچووک وه‌به‌ر لیشاوی ئه‌و مه‌رحمه‌ته بکه‌ون، بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه زیندو هه‌واری بابو باپیرانیان، یا له زیندانه‌کان رزگار بکړین و به‌ئازادی شاد ببنه‌وه. هه‌لبه‌ت ئه‌و حاله‌ته مه‌به‌ستم حاله‌تی رزگاری و گه‌رانه‌وه زیندی بابو باپیران ئومیدو هیوای هه‌موو خاوه‌ن کیشه‌و گه‌راو و ده‌ربه‌ده‌ره‌کانه. به‌لام پرسیری گرنگ ئه‌وه‌یه ئایا هه‌موو گه‌راویک تاوانباره؟ هه‌موو هه‌لاتویک گوناھباره؟ کئ ده‌بی له کئ ببوورئ؟ یا باشتر بلیم کئ تاوانکاره؟

ئه‌و کورده‌ی که له پیناو داوا ره‌واکانی خۆی شه‌ری کردووه و رووبه‌رووی کرده‌وه شو‌فینی و تیکده‌ره‌کانی داگیرکه‌ر بۆته‌وه، تاوانباره؟ یا ئه‌و داگیرکه‌ره‌ی که گلاوترین سیاسه‌تی پاکتاوی ره‌گه‌زی به‌رپوه بردووه و ده‌بات؟ پێشگرتن له پێشکه‌وتن و ئازادی کوردوستانیه‌کان، بردن و تالان کردنی هه‌موو خه‌روبه‌ره‌کانی کوردوستان، تیکدان و وێران کردنی هه‌موو شتیکی جوانی ئه‌م ولاته، بلاوکردنه‌وه‌ی ترسو و تۆقاندن به‌شینه‌یه‌کی به‌ربلاو، قه‌ده‌غه‌کردنی زمان و کولتوری گه‌ل، که گه‌یشته‌ته ئاستیک زمانی بیگانه بۆ زمانی یه‌که‌م له باکوورو زۆریشیان زمانی دایکی خۆیان هه‌ر له ده‌ست داوه، نه‌ک هه‌ر له ناو ولات، به‌لکو زۆریک له‌و هاولاتیه کوردانه‌ی که خۆیان به‌ جه‌رگ سۆز ده‌زانن بۆ ولات و ئه‌و مه‌زلومه‌ته‌ی که لینیان کراوه، به‌لام داخه‌که‌م ئاماده نیه‌ دژایه‌تی زمانی بیگانه بکات له ناو مالی خۆیدا، به‌ زمانی دایک بدوین، نه‌خشه یا ئالای کوردستانیان له سهر دیوار هه‌لواسیوه، به‌لام به‌به‌رده‌وامی که‌نال و مه‌دیاکانی پان تورکیزم له‌سه‌ر ته‌له‌فیزیۆنه‌و ژه‌هرو نه‌فه‌سی گلاویان ده‌پرژیته ناو هه‌ست‌وزیه‌نی مناله‌کانیان و به‌ زمانی تورکیش ده‌ناخفن. ئه‌و دوژمنه‌ی که له ده‌ره‌وه‌ی سنووره‌کانی کوردوستان و ولاتی خۆشیان راوه‌دوومان ده‌نین و ئیمه‌ش ده‌سته‌مۆ و ده‌سته‌وسانین له‌به‌رامبه‌ر سیاسه‌ته‌ گلاوه‌کانیان. که زانیم کوردی باکوور له ده‌ره‌وه‌ی ولات

ناتوانن ناوی کوردی له مناله‌کانیان بنین له ترسی کۆمه‌لیک ترسدا، گه‌وره‌یی کاره‌ساته‌که‌م زانی، ئه‌وجار زانیم که کاره‌ساته‌که زۆر له‌وه گه‌وره‌تره که ئیمه بیرری لی ده‌که‌ینه‌وه.

ئه‌وان چۆن بتوانن وا ده‌که‌ن، قه‌لاچۆمان ده‌که‌ن، هه‌ولێ ره‌شکردنه‌وه‌مان ده‌ده‌ن بێ ئه‌وه‌ی بۆ ساتیکیش دوو‌دلی لی بکه‌ن و سۆزو به‌زه‌یی بیان گری، که ئیمه‌ش له‌ حاله‌تی کاردانه‌وه‌دا بێ ئاراسته، بێ تی‌فکرین، بێ لی‌کۆلینه‌وه، به‌ نائومی‌دی ده‌جولین، شه‌ر ده‌که‌ین، گینگل ده‌ده‌ین، تو‌ره‌ ده‌بین و چاومان سوور ده‌بی، تا که‌نه‌فت و حۆل و بێ حال و ماندوو ده‌بین، تا هه‌ناسه‌مان ده‌وه‌ستیت و شلو کوت ده‌بین، کاردانه‌وه‌ی بێ ئاراسته و بێ ئاکام به‌ رێوه‌ ده‌به‌ین. تا له‌ نا‌کاو وزه‌مان ده‌برێ و ده‌وه‌ستین، له‌ پانتاییکی پر له‌ حه‌په‌ساندا سه‌رسام ده‌بین و نازانین چی بکه‌ین، له‌ ناچاری بێ ده‌سه‌لاتی داوای برایه‌تی و ناشتی ده‌که‌ین، له‌ گه‌ل ئه‌و هه‌موو له‌ ده‌ست دانی وزه‌و توانایانه‌شدا له‌ ته‌نگاو‌ییکی ئاوادا چاوه‌رپێ سۆزو مه‌رحمه‌تی تاوانکار ده‌که‌ین، به‌ لکو عه‌فومان بکات، نه‌ک هه‌ر هیندی‌کمان بگریته‌وه به‌ لکو سه‌رتاسه‌ری بی‌توله‌ لوتکه‌و سه‌رکه‌له‌کانا تا خواره‌وه‌و بنکه‌له‌کان بگریته‌وه. له‌ بیرمان ده‌چێ که ئیمه‌ پێوستمان به‌ عه‌فو نیه. ئه‌وان، تاوانکاران پێوستیان به‌ به‌خشینه، ده‌بی ئه‌وان داوای به‌خشین له‌ هه‌موو ئه‌و بێ باوک و دایکانه بکه‌ن که تا ئه‌و ساته‌ش له‌ دۆزه‌خی نائومی‌دی و ژیر ده‌ستی و نه‌هامه‌تی و نامۆیی کولتوری و ژیری‌دا ده‌ژین. له‌ رزانه‌ویی بێ هه‌ویه‌یی‌دا ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

تا ده‌چینه‌وه خالی سفرو تا زه‌مه‌نیکی ترو تیه‌ه‌لچوونه‌وه‌یه‌کی تر.

به‌لام ئه‌وه‌ی راستی‌یه‌و نابێ نکولی لیکه‌ین، ئه‌وه‌یه‌ ته‌نها ئه‌وان نین تاوانبار، ئیمه‌ش گونا‌ه‌بارین، ئه‌وان تاوانبارن به‌رامبه‌ر ئیمه‌ به‌لام ئیمه‌ گونا‌ه‌بارین به‌رامبه‌ر خودی خۆمان، به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌داوای ده‌رمانی شیرین‌دا ده‌گه‌رپین که له‌هیچ کوی‌یه‌ک بوونی نیه، به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یان‌جار به‌سه‌ر چالیک داده‌که‌وین و بۆ دواجاریش هه‌ر ده‌چینه‌وه سه‌ری، ئیمه‌ تاوانبارین به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌زانین چیمان لی‌ها‌توه، چۆن هه‌پرون به‌ هه‌پرون بووین به‌لام هه‌رگیز به‌زه‌بیمان به‌خۆدا ناییته‌وه، له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل یه‌کتر به‌ سۆز بین و بین به‌ پشت و په‌نای یه‌کتر تا سه‌ر ئیسقان دوور‌وو‌یی و چه‌مانه‌وه بۆ تاوانکار ده‌که‌ین و داوای بو‌ردنی لی ده‌که‌ین. ئیمه‌ ئه‌و بوونه سه‌رسو‌ره‌ینه‌رو ناهه‌شه‌ین که چی‌زوله‌زه‌ت له‌ تالانه‌وه‌مان وه‌رده‌گرین و له‌ ساده‌بوونه‌وه‌و بی‌مانا‌بوونه‌وه‌ی خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌میشه‌یی هه‌ست به‌ سه‌رکه‌وتن ده‌که‌ین له‌وسات و کاتانه‌ی که له‌ خیراییترین سه‌ره‌وژیربوونه‌وه‌دا سه‌روودی ئه‌ی ره‌قیب ده‌لینیه‌وه.

ئیمه‌ له‌به‌ر بی‌مانای بوونمان ده‌بو‌ورد‌ریین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بو‌ورد‌ریین که چاومان له‌ بو‌وردنه، هیچ جۆره مه‌ترسی‌یک پینکنا‌هینین بۆ ئه‌و دیوانه‌ی له‌ به‌ر بچوکی‌مان نامان‌بینین په‌لامارمان به‌دن، زۆر ئاسایی ده‌توانین له‌ ده‌قه‌ری ئه‌وان گۆزه‌ر بکه‌ین لی بێ ئه‌وه‌ی نا‌ارامی و خه‌وزرانیان بۆ دروست بکه‌ین. کاتی له‌ بی‌مانایی بوون‌دا ده‌ژییین، له‌ لی‌بو‌وردن‌خانه‌دا خۆمان ده‌دۆزینه‌وه، له‌وی تاوانکاران مانای تازه‌مان بۆ ده‌هۆنه‌وه‌و بۆ چه‌نده‌مین جار له‌ قال‌بمان ده‌ده‌نه‌وه.

ئه‌وان هینده تاوانکار نین به‌قه‌د ئه‌وه‌ی ئیمه‌ زالمین، زولمی ئیمه‌ له‌ خۆمان ئیمه‌ی هه‌له‌شاندۆته‌وه، تا ئه‌و ئاسته‌ی که‌سایه‌تیکی پر له‌ دژیه‌کی و نا‌اسییمان لی دروست بووه. تاوانی ئه‌وان ده‌ره‌قی ئیمه، زولمی خۆمان ده‌ره‌قی خۆمان دوو ئاکامی ئاسایی و سه‌روشتی شیوان و ون‌بوون و نه‌بوونی که‌سایه‌تی مرۆقی کورده.

سه‌یرتان لینه‌یی که به‌خشین ئاماده‌بوونی‌که بۆ به‌ره‌و پیر چوونی هه‌موو کۆشش و توانا‌کانمان. به‌خشین بۆ دواجار له‌ قیমে‌دانی وزه‌و وره‌به‌رزیمانه. کۆتایی پیه‌یتانی ئه‌و کاروانه‌یه که دویتی گیراوه‌ته به‌رو ئه‌م‌رۆش به‌ مه‌نزلی نائومی‌دی ده‌گات، سه‌ری ده‌بر‌دی‌ت و کۆتایی به‌ به‌رای‌ی و گاو‌انیشی ده‌هی‌تری.

پێوسته چیرۆکی لیبوردن له زاکیره مان دا ببێ به چیرۆکی ئیهانه، ئهوهی بمان بووری ئیهانه مان دهکات. پێوسته تیگه ئهوان پێوستیان به لیبوردنه نهک ئیمه. ئیمهش کاتیک دهیانبوورین که به ناشتی دهگه پینهوه دهقهرو کاوله مالی خویان.

کاتیکیش ئهوه تیدهگهین که فێردهبین ئیمه ئهوان نین، میژوویمان میژوومان نیه، زمانیان زمانی ئیمه نیه، لهیهکتر حالی بوونی ئیمه به زمانی ئهوان شورهیه بۆ هه موممان، هه ر له بهر ئه وه شه پێوستمان به لیبوردن ههیه، چونکه ئهوان به خویانمان دهزانن، ئه وه نیه ئاخافتنمان، جلو بهرگمان، رهنگ و پوویمان، هه ر لهوان دهچێ. ئه وه نیه بهرپرس و گه وره کانمان ملیۆنیک به لگه یان ههیه که ئیمه ئه وانین و برای به وه فای یه کترین، به لام رژی مه کان وایان کردووه لهیهکتر جیاواز بین. که داوای دیموکراسیمان نهک هه ر بۆخۆمان بۆ ئه وانیش کرد ئه وا هه مومان له سایه ی برایه تیکی ئه به دیدا دهحه سین هه وه. ئه وه ش خه ونیکی گه وره یه.

تێبینی کوردستان نێت:

ئهم نووسینه بیروبووچونی حاره نه که بهت، کوردستان نیت له ناوه رۆ که که ی بهرپرس یار نیه.

www.kurdistanet.org
کوردستان نیت